

(Un) Natural

Autori: Anna Ročňová & Pavel Příkaský

Kurátorka: Veronika Čechová

Vernisáž: štvrtok, 19. septembra o 18:00

Trvanie výstavy: 20. 9. — 17. 11. 2019

Miesto konania: Galéria mladých

Anna Ročňová i Pavel Příkaský ve své práci dlouhodobě balancují na hranici umělého a přírodního. Ve výstavě *(Un) Natural* pro Nitranskou galerii jsme se rozhodli konfrontovat jejich formálně často podobnou tvorbu ve společném prostoru, tak aby naopak vynikly jemné nuance a rozdíly, odhalující různé inspirační zdroje, ze kterých čerpají.

Pavel Příkaský (1985) vystudoval malbu na Akademii výtvarných umění v Praze, v ateliéru Vladimíra Kokolii (2005 – 2012). V roce 2011 absolvoval studijní stáž na Middlesex University London. Přestože se prostřednictvím média malby i nadále vyjadřuje, dlouhodobě ve své tvorbě znejasňuje jeho okraje. Svou tvorbu Příkaský pravidelně představuje na skupinových i samostatných výstavách v ČR i v zahraničí. Mezi vybrané skupinové projekty z poslední doby patří například *Healing 2.0* v pražské Meetfactory (2019), *Liquid Bodies* v galerii AQB, Budapešť (2018), *Oh it is...* v Centru pro současné umění DOX v Praze (2018), *Healing*, Tschechisches Zentrum Berlin (2018), *The Offense of Things*, galerie Armaturka, Ústí nad Labem (2016) a *Dreams that Money Can Buy*, Drdova Gallery, Praha (2016). Mezi samostatné výstavy patří *Transgenic Myth*, NoD, Praha (2019), *Isotonic Song* (ve spolupráci s Miroslavou Večeřovou), Fotograf Gallery, Praha (2019), *Pneuma*, OGL LÁZNĚ, Liberec (2019), *Mantichora* (ve spolupráci s Martinem Heroldem) v galerii TIC, Brno (2019) a *Hybrid's Potential*, Atrium Žižkov, Prague (2018).

Malby Pavla Příkaského nezřídka expandují mimo plátno a propíjejí se do okolních stěn, případně i v podobě malířsky netradičních materiálů silikonu a podobných modelářských hmot skapávají a stékají do okolního prostoru.

Anna Ročňová (*1989) studovala v Ateliéru sochařství pod vedením Edith Jeřábkové a Dominika Langa (2010 – 2017). V roce 2013 absolvovala stáž na Universität für angewandte Kunst, TransArts ve Vídni a v roce 2015 v Ateliéru malířství II, škole Vladimíra Skrepla na Akademii výtvarných umění v Praze.

Ročňová se zúčastnila celé řady skupinových výstav, například *Země se otáčí a vše z ní sklouzává* v galerii Hunt Kastner v Praze, *Poetický materialismus* v galerii SODA v Bratislavě, *Piknik* v galerii A.M. 180 v Praze, *Tranzitdispečing* v galerii Transitdisplay v Praze nebo *Subversive Tactics* v Českém centru v New Yorku a *Against Nature* v Národní galerii. Ročňová často vystavuje s Janem Boháčem, realizovali společně například performativní výstavu *Situace 25* v Pavilonu v Praze, výstavu *Slunce svítí do zaprášeného kouta* v galerii Windows ve Vídni či projekt pro pražský Altán Klamovka nazvaný *Herbář*, i nedávno skončenou výstavu v Karlin Studios *Vymknutý kotník*. Ze samostatných výstav to byly např. *Vykoupat a namazat* v galerii Jelení či *Luxurious Moments* v Galerii hlavního města Prahy, v prostorách Colloredo- Mansfeldského paláce. Ve své diplomové práci prozkoumala možnosti práce s netradičním a extrémně velkým výstavním prostorem, kdy v projektu *Vějíř* propojila své umění s prostředím vyprázdněného tropického skleníku Pražské botanické zahrady na Albertově. V druhé výstavní části pak „zazimovala“ objekty v Project roomu galerie Hunt Kastner v Praze.

Umělecká praxe Anny Ročňové se opírá o zkoumání možnosti materiálových a obsahových vztahů v soše. Objekty, koláže a asambláže často vznikají ve skupinách, vodítkem při

tvorbě bývá často určitá prozaická činnost, kterou autorka dobře zná, jako třeba rybaření, koupání nebo piknik. Přestože mají společné téma, či spíše rámec, jejich podoba vzniká z komunikace autorky s materiály a technologiemi, které tyto materiály umožňují, nebo je umělkyni „samy podsouvají“. Jestliže se dnes těžko hovoří o experimentování a empirickém vztahování se ke světu, pak Ročňová se právě o tento typ zkušenosti snaží. Metodou pokus-omyl ve svém ateliéru nachází způsoby spojování různých hmot a věcí. Tyto postupy, přestože dávají prostor náhodě a intuici, respektují logiku možností různých materiálů, předmětů a četných proměn, které v reakcích mezi sebou nabízejí.

Anna Ročňová se zajímá o přírodu a přírodní procesy, pozoruje civilizaci a její produkty. V jejích posledních realizacích je volba materiálu radikálnější, orientuje se na přírodniny a občas zapojí do svých skrumáží také prvky reálných věcí – například tenisky, které působí spíš ztraceně a naznačují bývalou přítomnost člověka.